

Titel: Kapitel XLI.

Citation: "Kapitel XLI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e16507/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XLI.

Forbud.

§ 493.

Ved Forbud, foretaget af Fogden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer saavel som Repræsentanter for Stat eller Kommune i disses Egenkab som Ejere af faste Ejendomme eller som Medkontrahtenter i Kontraktforhold Paalæg om at undlade Handlinger eller Foretogender, som stride imod Forbudsrekvirentens Ret, og som de Paagældende paa Grund heraf, selv uden Forbudet, vilde være uberettigede til at foretage.

Forbud mod Ugtefællar kan finde Sted ligesom hidtil.

§ 494.

Forbud kan gøres, uagtet det ikke for Fogden bevises, at de Handlinger, der skulde forbydes, ere stridende med Forbudsrekvirentens Ret, men denne maa i saa Fald stille Sikkerhed for den Skade og Ulempe, som ved Forbudet kan forårsages den Paagældende.

Dog maa Forbud end ikke imod Sikkerhedsstillelse iværksettes, naar det maa antages, at det er ulovligt.

§ 495.

Forbud kan kun gøres, naar den, mod hvem Forbudet rettes, ved Garning eller Ord har givet Grund til at antage, at han vil foretage de Handlinger, som skulde forbydes. Kan suldsigende Bevis i saa Henseende ikke fremskaffes for Fogden, kan det paalægges Forbudsrekvirenten at stille Sikkerhed som Vetingelse for at saa Forbud iværksettes.

Forbudet bør ikke meddeles, naar det staaes, at en af Rekviritus tilbudt Sikkerhed eller den Straf, som Lovens almindelige Regler hjemle for Retstræffelsen, hder Rekvirenten tilstrækkeligt Barn.

§ 496.

I de i de tvende foregaaende Paragrafer omhandlede Tilfælde bestemmer Fogden i Folge Sten over saarlige Omstændigheder Sikkerhedens Art og Størrelse.

§ 497.

Den, der modbillig overtræder et for ham ved Fogden neblagt Forbud, kan under en af Forbudsrekvirenten anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller Fængsel og i Forbindelse hermed efter Omstændighederne til Erstatning. Spørgsmaalet om Hvømmelse af Straf og Erstatning kan dog afsættes, indtil Forbudsstagen er afgjort.

Naar Forbud ved Fogden er neblagt, har Politiet paa Forbudsrekvirentens Begæring at yde Bistand til Forbudets Opretholdelse ved at hindre Paagaaende i at foretage Overtrædelsehandlinger, tilfintegøre, hvad der maatte være foretaget i Strid med Forbudet, og deslige.

§ 498.

Enhver, der, vidende om et Forbud, hder den, mod hdem Forbudet er rettet, Bistand til de forbudne Foretagenders Udførelse, bliver, forsaavidt Forbudet stadfæstes, erstatningspligtig overfor Forbudsrekvirenten.

§ 499.

I øvrigt blive med de Væmpelser, som følge af Forholdets Væslaffenhed, de Regler at anvende, som i det foregaaende Kapitel, navnlig §§ 472—476 samt §§ 480—481 og 483—492, ere givne om Arrest.

§ 500.

Forbud imod en Forbrings Udbetaling, et Stibs Afvejling eller overhovedet en Genstands Forskytelse eller anden Mandighedsudøvelse over den er, naar Henfigten hermed er at søge Sikkerhed for Fyldestgørelsen af Krav af den i § 459 omtalte Art, uden Henfyn til, hvorledes Forretningen benævnes, i Et og Alt at betragte som Arrest i den paagældende Forbring eller Genstand. Som en Følge heraf blive de i forrige Kapitel om Arrest gitne Regler i alle Henseender at anvende paa saadanne Forretninger.

Syvende Afsnit.

Skifte af Dødsbo og Hæftesbo m. v.
samt Konturs.

Kapitel XLII.

Skifte af Dødsbo og Hæftesbo m. v.

§ 501.

Med Hensyn til Behandlingen af Dødsboer saavel som af de øvrige Boer, der omhandles i Skifteloven af 30. November 1874 med dertil sig sluttende Lov, har det sit Forblivende ved den gældende Ret med de Forandringer, som følge af de i denne Lov indeholdte Regler.

§ 502.

Naar en paa offentlig Skifte anmeldt Forbring eller et der fremfat Krav med Hensyn til de under Skiftebehandling værende Midler modsiges af Nogen iblandt Boets Vedkommende, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig ved Mægling af Skifteretten, afgør denne, om paagældende Paastand skal bestrides af Boet, hvilket Sidste ogsaa kan beslattes af Skifteretten. Hvor denne paa Embeds Vegne finder at burde modrette sig den, eller om Boet ikke skal optræde som Part, men overlade Vedkommende selv at udføre Tvisten.

§ 503.

Skal en Paastand eller Forbring bestrides fra Boets Side, har Skifteretten snarest muligt herom at underrette den, der har fremfat Paastanden eller anmeldt Forbringen, samt tilkendegive ham, at han maa